

LIBRIS

We know
books

.Colecția Dezvoltare personală

Lector: Nicoleta Arsenie
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Coperta: Florin Afoarei

Editura EUROPRESS GROUP
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618
Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692
E-mail: office@europressgroup.ro
www.europressgroup.ro

© Саша Скляр, Голая правда о женщине, 2008
© ООО «Издательство «Вектор», 2008
© Editura EuroPress Group, pentru prezenta versiune

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SKLEAR, SASHA

Adevărul despre femei / Sasha Sklear ; trad. de
Karine Haceaturova. - București : EuroPress Group,
2025

ISBN 978-606-668-330-2

I. Haceaturova, Karine (trad.)

159.9

SASHA SKLEAR

Adevărul despre femei

Traducere de
Karine Haceaturova

București, 2025

Cuprins

CAPITOLUL ZERO. În loc de prefață	7
De unde provine această diferență?	8
CAPITOLUL 1. Femeia, cine e și ce-și dorește	25
Modele de comportament pur feminin	37
CAPITOLUL 2. Bărbații, cum sunt văzuți ei de către femei	43
Ce subestimăm sau nu prețuim suficient la femei	44
Ce nu suportă femeile la bărbați	66
CAPITOLUL 3. Femeia în viața de cuplu	75
CAPITOLUL 4. Tipologia feminină	97
Femeia-mamă	98
Prințesa	101
Băiatul de treabă	103
Lipitoarea	106
Femeia de afaceri	109
CAPITOLUL 5. Părerile greșite ale bărbaților despre femei	113
CAPITOLUL 6. Femeia, bărbatul și procesul de cunoaștere	119
Cele mai răspândite gesturi folosite de femei ca să atragă un bărbat	125
Cum îți dai seama că ai impresionat plăcut o femeie?	140
CAPITOLUL 7. Femeia, bărbatul și căsnicia	145
Cele mai răspândite metode	149
Cum să faci un bărbat să se însoare cu tine	152

Semnele unei căsătorii ce se va întâmpla curând	155
CAPITOLUL 8. Femeia și bărbatul. De ce este atât de greu cu ele.....	161
Monoloagele-acute feminine și metode de a le înfrunța.....	184
Întrebările-capcană ale femeilor	192
Ce și cum zic femeile și ce vor de fapt să zică (partea 1)	199
CAPITOLUL 9. De ce este atât de greu cu ele, chiar mai greu decât în capitolul precedent?.....	205
Ce și cum zic femeile și ce vor de fapt să zică (partea 2)	214
Viața invers	215
Cum răspund femeile la întrebările capcană puse de bărbați	221
CAPITOLUL 10. Femeile și sexul.....	229
Răspunsurile sincere ale femeilor la întrebările care chinuie cel mai mult bărbații și la care ei nu reușesc să găsească răspunsurile	236
Problemele femeilor	241
Temeri care le incită	250
Greșelile pe care le fac bărbații în pat	254
La ce se gândește o femeie atunci când face sex.....	270
Cinci răspunsuri sincere oferite de către femei bărbaților.....	281
La ce te gândești acum?.....	284
Cum răspunzi la întrebarea femeii „la ce te gândești acum?”. Concepte de bază.....	285
ULTIMUL CAPITOL. În loc de încheiere.....	291
Zece lucruri pe care nu trebuie să le faci atunci când comunică cu o femeie	292

Și am realizat că femeia e mai dură decât moartea, pentru că ea însăși e ca o plasă, inima ei e o capcană, iar mâinile ei sunt ca niște lanțuri.

Eclesiast 7:26

CAPITOLUL ZERO

În loc de prefață

„Femeia este o ființă umană care pălăvrăgește, se îmbracă și se dezbracă.”

Voltaire

Femeile... sunt diferite. Sunt printre noi, ne vorbesc, își doresc ceva, cer ceva, oferă ceva, ne ceartă pentru șosetele aruncate peste tot și ne calcă cămășile, vorbesc încontinuu și ne invadează băile cu sute de sticlute viu colorate. Au pătruns adânc în viața noastră și chiar dacă ni se pare că ne-am obișnuit cu ele, întotdeauna reușesc să ne surprindă. În fiecare zi și la orice oră.

Chiar și cea pe care o știi de o viață și îi cunoști toate obiceiurile e capabilă de unele chestii care te lasă mască. Și nu o face intenționat, ci doar ca să-ți trezească interesul, pentru că face parte din firea ei. Probabil această capacitate de a se comporta ciudat în cele mai simple situații le este întipărită în codul ADN.

Altfel spus, avem alături de noi niște ființe total imprezvizibile și mistice, dar indispensabile. Iar pentru a face această conviețuire cât mai puțin traumatizantă, e bine de știut ce reprezintă ele cu adevărat. Vă asigur că aparențele nu au practic nimic comun cu realitatea sau, cel puțin, există mari diferențe.

Parțial purtăm și noi vina pentru această mare mistificare. Fiind siguri că psihologia și modalitatea de gândire a femeilor sunt diferite de ale noastre, totuși ne încapățânăm să sperăm că nu este așa, iar speranța ne este răsplătită cu nervi întinși la maxim, dureri de cap și alte chestii mai puțin plăcute.

Nu e deloc ușor să înțelegi o femeie, ba chiar uneori e imposibil. Dar să o cunoști, apoi să încerci să ții cont de unele principii de bază în comunicarea cu ea, să îi descoperi părțile tari și slabe, să știi ce își dorește, cum gândește e aproape real. Pentru că femeile sunt aceiași bărbați, dar... invers.

De unde provine această diferență?

Înainte se considera că totul depinde de educație. Dacă vei educa o fată cu principiile de educație caracteristice celor aplicate în cazul unui băiat, va ajunge că un băiat. Ei, un băiat, se poate, însă niciodată nu va fi un bărbat în adevăratul sens al cuvântului. Oricum va gândi și simți ca o femeie.

Savanții contemporani au cercetat în profunzime acest subiect. Tipurile noastre de creieri diferă atât după formă, cât și după conținut. De asemenea, există o întreagă poveste în ceea ce privește sistemul

hormonal și nervos, precum și restul organelor interioare. Ne asemănăm doar prin faptul că mergem în două picioare și putem avea copii comuni.

Natura a avut grijă să ne creeze atât de diferiți, iar cu ea nu e de glumit. Noi, femeile și bărbații, am avut de la bun început funcții diferite, încă de pe timpurile când nici nu ne dădeam seama de faptul că bananele pot fi date jos din palmier cu ajutorul unei băte. Odată cu trecerea timpului, aceste diferențe au devenit tot mai vizibile, mai ales pentru că făceam lucruri diferite într-un trib. Masculii, fiind mai mari și mai puternici, dar în același timp incapabili să nască, aveau obligația să ocrotească femeile, să aibă grijă de ele, ca ele la rândul lor să poată avea grijă de copii. Secole în șir fiecare dintre noi și-a îndeplinit funcțiile sale. Bărbatul a reprezentat dintotdeauna pentru femeie doar un mijloc, un rău necesar, care îi oferea posibilitatea să-și execute funcția biologică, și anume de a rămâne însărcinată și a naște. Imediat ce copilul creștea și își putea purta singur de grijă, bărbatul devenea inutil. Acțiunile lui scădeau brusc în preț. Era perceput mai degrabă ca un personaj, umbla aiurea, avea tot timpul ceva de comentat, cerea mâncare, sex și își împrăstia „pieile” peste tot. Oare de ce ne miră egoismul nemărginit al femeilor?

Sigur, în timp, și bărbații, și femeile s-au civilizat. Acum femeile moderne nu văd în bărbați doar niște suplimente gratuite ale puilor lor, după nașterea acestora. Însă, în adâncul sufletului lor, sunt conștiente că bărbații reprezintă doar niște instrumente. Noi, bărbații, suntem ca niște punți de trecere pentru ele și suntem obligați să le răsfățăm în toate felurile

posibile, să le creăm condiții de maximum confort și o existență lipsită de griji și probleme. Atunci când bărbatul îi creează toate aceste condiții, ea se poate dedica în sfârșit celui mai important obiectiv din viața ei – copilul. Bărbatul, însă, va trebui să se mulțumească doar cu postura de accesoriu.

Și credeți-mă că aici există totuși o logică, pentru că, dacă femeile erau mai preocupate de bărbați decât de copii, nu ar mai fi rămas oameni pe Pământ. Așa că nu merită să ne indispunem din această cauză. Trebuie doar să încercăm să înțelegem de ce sunt atât de egoiste, pretențioase și mofturoase. O bine-cunoscută teorie sună în felul următor: ca să impresionezi o femeie trebuie să o flatezi, să o respecti, să o mângâi, să o ocrotești, să îi dai bani pentru toate mofturile ei, să o duci la restaurante, să-i cumperi ce-și dorește, să o ascuți, să rămâi cu ea și să o susții, adică să fii gata să mergi și la capătul pământului pentru ea. Ca să impresionezi un bărbat nu trebuie decât să-i gătești ceva de mâncare și să te dezbraci.

Nu ai observat niciodată că, atunci când mergi cu o femeie la magazin ca să îți cumperi haine sau orice altceva, ajungi inevitabil să-i cumperi și ei ceva? Nu contează ce, poate să fie un mărunțiș sau o prăjitură. Dacă nu vei face acest lucru, te vei trezi cu un mic scandal sau în cel mai bun caz cu o moacă bosumflată. Nu neapărat atunci, în acel moment, dar cu siguranță pe parcursul acelei zile. Pentru că nu se va împăca cu gândul că nu i-ai acordat suficientă atenție, pur și simplu ai privat-o de ea. Atunci însă când tu mergi cu ea ca să-și cumpere ceva, abia aștepti să se termine această tortură. Nici nu îți stă gândul

la „premiu de consolare”. Poate că e doar un detaliu mărunț, dar reprezentativ. Femeia se gândește la propria persoană mult mai mult decât un bărbat. Și cere același lucru bărbatului. Toate celelalte ocupații ale lui i se par inutile. Contează doar dacă ceea ce face el îi îmbunătățește situația materială și îi asigură confortul. Iar dacă are un copil, același lucru e valabil și în cazul lui. Orice încercare a ta de a face ceva pentru tine va fi considerată drept un atentat împotriva moralității, valorilor umane și naturii propriu-zise.

Dar să nu mai vorbim atât și să încercăm să definim o imagine cât mai clară a relației dintre noi. Noi, bărbații, reprezentăm doar o garanție materială, un fel de combinație între paza de corp și trupele de rezervă. Dacă vom ține bine minte acest lucru, vom reuși să evităm multe greșeli și dezamăgiri, de care ne ciocnim în relația cu partea frumoasă a omenirii. Însă bărbații preferă să nu se gândească la aceste lucruri. Majoritatea nici măcar nu înțeleg despre ce este vorba. Și din această cauză încasează lovituri frecvent. Femeile însă cunosc pe dinafară aceste lucruri, cel puțin la nivel intuitiv. De aceea este destul de greu să le surprinzi, dar și să le faci pe plac. Apropo, despre ce își doresc ele și ce anume stă în spatele acestor doleanțe vom vorbi într-un alt capitol.

Unii „deștepți” afirmă că dintotdeauna bărbații au fost mai apreciați. În timpurile de demult, nașterea unui băiat era o mare bucurie, pe când nașterea unei fete reprezenta mai degrabă un fapt regretabil. Bărbații aveau parte de cele mai bune bucăți de carne și cele mai bune locuri în jurul focului, iar femeile duceau o existență lipsită de drepturi. Femeia era

lăsată să intre prima în cele mai întunecate și urâte peșteri, în eventualitatea că acolo erau animale sălbatice. (De atunci s-a păstrat obiceiul de a lăsa femeia înainte. Ele însă, în naivitatea lor, cred că e un gest de curtoazie și se supără foc dacă nu le deschidem ușa).

Da, aceasta e realitatea. Dar numai din cauză că în acele vremuri bărbații erau tot timpul implicați în diverse lupte și mureau pe capete. Dacă se întâmpla să fie atacat un trib, doamnele erau ascunse, iar bărbații formau un scut viu. Și la război, și la vânătorile periculoase mergeau tot bărbații, nu „indispensabilele” femei. Apropo, dacă am aduna o „armată” de femele supărate și le-am trimite la război, fii sigur că vor învinge! Noi însă preferăm să avem grijă de ele și să le ocrotim.

E nevoie doar de un bărbat pentru ca cincizeci de femei să poată procrea non-stop. Dar ce va face o femeie înconjurată de cincizeci de bărbați? Cel mult un copil pe an. De aceea trebuie să avem grijă de ele. Pentru că bărbații, fiind chiar și în minoritate, oricum se vor descurca în misiunea lor.

Atunci când ne oferă cele mai bune bucăți de mâncare, ca să zicem așa, de fapt au grijă de condiția noastră fizică, adică vor să fim mai puternici și capabili să avem grijă de ele cât mai bine. Ai crezut cumva că fac acest lucru doar așa, din dragoste? Pe naiba! Cele mai sincere dintre ele ne zic direct: mănâncă bine, dragul meu, să ai putere. Dar pentru ce avem nevoie de această putere? Ca să avem urmași sănătoși, să fim mai productivi la serviciu și, respectiv, ca să avem câștiguri mai mari. Iar ele, bineînțeles, au

nevoie de mai mulți bani pentru satisfacerea diverselor lor mofturi și plăceri.

Până acum am vorbit despre cea mai importantă însușire a caracterului feminin, dar mai sunt și altele, la fel de importante, care ne influențează relația. Și acestea, la fel, provin din timpurile de demult.

Gândim diferit, captăm și prelucrăm diferit informația, credem lucruri diferite. Avem un comportament diferit, perceperii și priorități diferite. Iar premisele acestor diferențe au apărut atunci când prima femelă însărcinată i-a șoptit tandru masculului său să meargă de unul singur să dea jos bananele din palmier, pentru că ea are grețuri și o doare spatele.

Ocupațiile pur masculine erau luptele și vânătoarea, cele feminine – grija de casă și de urmași. Bineînțeles că aceste obligațiuni necesitau aptitudini total diferite. De aceea, femeile și bărbații au evoluat pe căi diferite, atât fizic, cât și psihic. Corpul se modifica, se adapta unor sarcini specifice, la fel se schimba și gândirea. În timp a evoluat și structura creierului, dar și în acest caz diferit la bărbați și femei.

Și unde am ajuns acum? Ei, am ajuns unde am ajuns! Cred că trebuie să avem o atitudine filosofică față de aceste diferențe. Spuneți-mi, cum poți rămâne calm atunci când o vezi că ține harta cu susu'n jos, încercând să se orienteze, fiind la zece pași de casă? Nu este de-a dreptul enervant? Inițial pare că face totul intenționat. Dar nu e așa. Femeile, timp de secole, tot timpul liber și-l petreceau la cratiță și leagăne, noi fiind cei care băteau drumurile. Noi am învățat în timp să ne orientăm și să avem idee despre

ce este o hartă. Acum avem tot dreptul să ne considerăm mai deștepți și mai adaptați. Ele, însă, se supără și sunt gata să polemizeze până la epuizare.

Sau să examinăm alt moment important, și anume atitudinea față de lucrurile mărunte. Ea va reuși cu ușurință să găsească un ciorap aruncat de tine în cel mai întunecat colț al camerei cu un an în urmă, chiar și atunci când tu ai ajuns deja la dispărare, căutându-l. Și nu doar că îl va găsi, dar îl va observa imediat ce va intra în acea cameră. Ea e în stare să povestească la telefon trei ore cu o prietenă despre cum a fost îmbrăcată altă prietenă la nuntă și să nu se repete niciodată. Tu, în aceeași situație, cel mult ai fi în stare să-ți aduci aminte doar că a fost într-o rochie albă, parcă... Atunci când sunteți la o petrecere, la cinci minute după ce v-ați făcut apariția acolo o să îți faci o caracterizare completă a tuturor celor prezenți. Și, culmea, va avea dreptate în opt cazuri din zece.

Datorită capacității sale patologice de a observa tot felul de prostii mărunte se supără foc când nu îi observi noua coafură. Îi este imposibil să înțeleagă că, după o zi de muncă, abia vei fi în stare să observi dacă ți-a mai rămas păr pe propriul cap. Femeile nu vor să creadă că nu suntem atenți la detalii. Sunt sigure că jucăm teatru. De parcă asta ne-ar face plăcere!

Pe parcursul istoriei am fost obligați să ignorăm detaliile ca să vedem esența. Noi reușeam să observăm de departe trupele inamice ce se apropiau, ele aveau grijă să nu le dea laptele în foc la bucătărie. Noi ne alegeam terenurile pentru vânatoare, ele

făceau curat în casă. Noi decideam unde să începem construcția casei, ele alegeau școala pentru copii.

Scopuri diferite, obiective diferite, gândire diferită. Acum ele cu ușurință observă un fir de păr de pe sacoul nostru, însă nu sunt în stare să zică din prima unde e dreapta și unde e stânga. Timp de mii de ani au fost nevoite să fie atente la detalii, pentru că de aceste detalii depindea viața copilului și, respectiv, a speciei. La noi totul era altfel, noi vedeam doar esențialul. Imaginați-vă ce s-ar fi întâmplat dacă vedeam o armată inamică în față și noi ne uitam la cum sunt îmbrăcați oștenii nu la unghiul de unde ar putea ataca. Așa că nu există o parte care are dreptate și una care nu are. Există doar ființe create pentru sarcini diferite. Adică ființe care se completează pentru a face posibilă existența umană.

Cu toate acestea, feministele și militanții pentru egalitatea drepturilor declară peste tot că femeile și bărbații sunt egali. Egali în drepturi, da. Dar dacă insistați la o egalitate în deplinătatea sensului, vă invităm atunci dragele noastre doamne să vă încercați puterile în rândurile minerilor. Nu suntem deloc egali. Avem drepturi egale, dar în niciun caz posibilități și capacități egale.

Orice diferență dintre noi poate fi explicată prin faptul că, pe parcursul multor secole, am făcut lucruri diferite. Acum aceste diferențe sunt mai puțin vizibile. Femeile au ajuns să piloteze avioane, să se înroleze în armată, să lupte în ringuri și să se bucure de faptul că nu se deosebesc prin nimic de noi. Nu-mi dau seama de ce își doresc atât de mult acest lucru. Poate că nu neapărat toate, dar multe dintre ele.